

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הגה"ק רבי יוסף ב"ר משה פנחס לאנדוי זצ"ל
הרה"ק רבי זאב וואלף ב"ר נפתלי צבי זצ"ל
הרה"ק רבי ישעיה ב"ר יעקב משה מושקאט זצ"ל
הרה"ק רבי מרדכי שלמה בהרה"ק ר' יצחק פרידמן זצ"ל

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

איש פלוני נאמן הרי זה נאמן - אע"ג דלא היה ראוי להאמינו כיון שהוא עצמו חשוד, קולא היא שהקלו באבסנאי משום חיי נפש. ודווקא כשאין מכיר אדם שם, אבל אם מכיר אדם שם לא יטול אלא מן המומחה. מי כאן מוכר ישן - שירא שמא יאבילוהו חדיש קודם שיקרב העומר. ורוב עמי הארץ אין חשודים על החדש, והוי כדמאי, דרוב עמי הארץ מעשרים הן, הלכך לא החמירו עליהן כל כך דנימא שהם גומלים חסד זה לזה: תעיד אתה עליו אני אעיד עליך.

הַנְּכַנֵּס לְעִיר אורח שבא לעיר, וְאִינוּ מְכִיר אָדָם שָׁם והוא רוצה לקנות שם צרכי אוכל מתוקנים, אָמַר ושאל את אנשי המקום שפגשם: **מִי כָּאֵן נֶאֱמָן** על המעשרות, **מִי כָּאֵן מְעֵשֶׂר** מי ידוע לכם שהוא מעשר? אָמַר לוֹ אָדָם אֶחָד: אֲנִי נֶאֱמָן - אִינוּ נֶאֱמָן לפי שאין אדם נאמן להעיד על עצמו. אבל אם אָמַר לוֹ: אִישׁ פְּלוֹנִי נֶאֱמָן על המעשרות - הֲרִי זֶה נֶאֱמָן ויכול לקחת מאותו פלוני אע"פ שאינו מכירו, והולך ואוכל עפ"י עדותו של זה, לפי שהקלו חכמים באורח שבא לעיר משום חיי נפש. הרמב"ם כותב בטעם הלכה זו: "העיקר אצלנו אין אדם חוטא ולא לו, ולפיכך לא ישלחנו למי שאינו נאמן מפני שאין לו הנאה מזה, הנאה קרובה מיד. וכל זה כדי להקל עליו מפני שהוא גר ואינו מכיר אנשי המדינה".*
הַלֵּךְ לְקַח מִמֶּנּוּ היינו מאותו פלוני, שהאחד העיד עליו שהוא נאמן, אָמַר לוֹ שאל אותו האורח: **מִי כָּאֵן מוֹכֵר יֶשֶׁן** מי כאן מוכר תבואה ישנה, שהיא יבשה וטובה מתבואה חדשה שאינה יבשה כל צרכה? ויש מפרשים שכוונת השאלה היא לעניין איסור 'חדש', שתבואה אסורה באכילה קודם להקרבת העומר, ולכן שאל מי כאן מוכר תבואה ישנה משנה שעברה? שלא יכשל באכילת 'חדש' אָמַר לוֹ אותו פלוני: **מִי שֶׁשָּׁלַחְךָ אֶצְלִי** אותו אדם ששלח אותך אלי הוא מוכר ישן, אזי אָף עַל פִּי שֶׁהוּא פְּלוֹנִי זֶה אֶת זֶה שנראים כאילו גומלים חסד זה לזה, העד אתה עלי ואני אעיד עליך - הֲרִי אֵלוּ נֶאֱמָנִין לפי שהקילו חכמים באורח, שמותר לו לסמוך עליהם בכגון זה, משום חיי נפש, כמו שביארנו לעיל.

*בתוספתא נכתב באיזה מקרה מדובר במשנתנו, בזמן שאינו מכיר אדם שם, אבל אם היה מכיר שם אדם, לא יטול אלא מן המומחה, כלומר שאם היה מכיר איזה אדם באותה העיר, לא היקלו בו כאורח, שכן מכירו יכול לעזור לו למצוא מומחה, היינו אדם הידוע לרבים שהוא נאמן על המעשרות. ועוד מובא שם במה דברים אמורים? בזמן שלא שהה שם שלושים יום, אבל בזמן שהה שם שלושים יום, לא יטול אלא מן המומחה (לפי שכבר היה לו מספיק זמן לברר מי נאמן ומי לא).

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

החמרים – המביאים תבואה ממקום הזול למקום היקר.
אין נאמנים – דודאי גומלים זה את זה, ומשבח של חברו בעיר זו, כדי שישבח חברו את שלו בעיר אחרת.
ר' יהודה **אומר נאמנים** – הואיל ורוב עמי הארץ מעשרים הן, בדמאי הקילו משום חייהן של בני העיר שיהיו מוכרי תבואה ופירות רגילין לבוא שם. ואין הלכה כרבי יהודה.

החמרים המולכים תבואה על חמוריהם ממקום למקום **שְׁנֵכְנְסוּ לְעִיר** למכור בה תבואתם, **אָמַר אֶחָד מהם: שְׁלִי חֲדָשׁ** היינו התבואה שלי חדשה, ואינה יבשה כל צרכה **וְשֵׁל חֲבֵרֵי יָשׁוּן** תבואה ישנה, שכבר התייבשה כל צרכה, וטובה היא מן התבואה שלי, ויש מפרשים שאף פה מדובר על איסור יחדשי כמו שביארנו במשנה הקודמת. או שאמר **שְׁלִי אֵינוֹ מְתָקוֹן** היינו מהתבואה שלי לא הופרשו תרומות ומעשרות **וְשֵׁל חֲבֵרֵי מְתָקוֹן** היינו מעושר – **אֵינוֹ נְאֻמָּנִין** שודאי גומלים הם זה לזה, ומעיד האחד על של חברו במקום זה, כדי שחברו יעיד על שלו במקום אחר. **רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר: נְאֻמָּנִין** בירושלמי מובא טעמו שהקילו בזה להאמינם, ולא לחוש לגומלים, מפני חייהם של בני העיר, שיהיו החמרים מספקים תבואה ופירות לעיר, שאם לא יהיו נאמנים, יפסיקו להביא. ברם חכמים לא הקילו מטעם זה, לפי שיכולים לספק להם צרכי מזון מעיר אחרת. הלכה כחכמים, שאינם נאמנים 'שמא קנוניה עשו ביניהם'. ואין הלכה כרבי יהודה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)